

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

Wieland De Meyer

tegen

VRT NWS Pano

Met een brief van 8 december 2025 dient de heer Wieland De Meyer, burgemeester van Heuvelland, een klacht in tegen VRT Pano. De aanleiding is de uitzending van Pano van 5 november 2025, onder de titel *De prijs van de patat*.

VRT NWS-hoofdredacteur Steven Samyn antwoordt met een brief op 30 januari 2026, waarop de heer Wieland De Meyer een laatste repliek stuurt in een brief op 3 februari 2026. Steven Samyn antwoordt voor VRT NWS een laatste keer op 13 februari 2026.

Een rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 11 mei 2026. De heer Wieland De Meyer woonde de hoorzitting bij. Voor VRT NWS waren hoofdredacteur Steven Samyn en journalisten Wim Van den Eynde, Mieke Fauconnier en Evelien Vanwalleghem aanwezig.

DE FEITEN

De reportage van VRT NWS Pano gaat over de aardappelteelt in West-Vlaanderen, waar enkele bedrijven uitgegroeid zijn tot wereldspelers in de aardappelverwerking. Maar er is ook een keerzijde aan het succesverhaal, onder meer voor de boeren.

Pano heeft met meer dan 50 West-Vlaamse aardappelboeren gesproken. Zij hebben het over wurgcontracten met de industrie, maar de meesten onder hen durven daarover niet te getuigen voor de camera. Vooral Clarebout Potatoes, producent van diepvriesfrietten en de grootste aardappelverwerker, speelt het bikkelhard in de onderhandelingen met de boeren. Oprichter Jan Clarebout zelf wilde geen interview geven aan Pano. De communicatieverantwoordelijke van het bedrijf heeft alleen schriftelijk gereageerd.

Pano gaat op onderzoek in Heuvelland, waar Clarebout Potatoes gevestigd is en waar Jan Clarebout nauwe banden lijkt te hebben met de politiek. Marc De Meyer, de vader van huidig burgemeester Wieland De Meyer, is adviseur van Jan Clarebout voor gebouwen en infrastructuur. Wieland De Meyer werd in 2013 schepen van Ruimtelijke Ordening en sinds 2021 is hij burgemeester. Er loopt een gerechtelijk onderzoek tegen Wieland De Meyer naar mogelijke belangenvermenging en schending van zijn beroepsgeheim. Daardoor is hij als enige burgemeester in Vlaanderen nog niet benoemd sinds de verkiezingen.

De redactie van Pano heeft de forensische audit over de zaak kunnen inkijken, die spreekt van gesjoemel met aanbestedingen en bevoordeling van vrienden en kennissen. In de audit staat ook dat de burgemeester systematisch vertrouwelijke informatie uit omgevingsvergunningen doorgaf aan zijn vader. Zo zitten in het dossier mails tussen vader en zoon, die een nauwe band met Jan Clarebout doen vermoeden.

Pano vermeldt ook dat vader Marc De Meyer jarenlang ondervoorzitter van de Gecoro was, de gemeentelijke adviesraad voor ruimtelijke ordening. Voormalig schepen en gemeenteraadslid in Heuvelland Geert Vandewynckel zegt in Pano dat vader De Meyer een belangrijke rol bij de Gecoro speelde wat betreft de ruimtelijke ordening in Heuvelland, terwijl hij tegelijk Clarebout Potatoes adviseerde over de uitbreiding van de sites van het bedrijf. Clarebout betaalde Marc De Meyer als adviseur. Dan volgt de vraag of hij ook betaald werd voor lobbywerk, maar Vandewynckel zegt dat hij dat niet weet.

Heuvelland toonde opvallend veel goodwill voor Clarebout Potatoes, meent Pano. Zo is er een publieke parking aangelegd met een schenking van Clarebout, waar nu vooral werknemers van het bedrijf parkeren. Clarebout mocht zelf wettelijk niet uitbreiden, maar kreeg er zo wel parkeerplaatsen bij. Een ander voorbeeld is een extra toegangsweg, die voor Clarebout is aangelegd deels op gemeentegrond, voor de aanvoer van aardappelen uit Frankrijk. De extra weg moet de dorpskern ontlasten, maar inwoners van Heuvelland zeggen aan Pano dat er nog altijd evenveel verkeer door het dorp rijdt. De gemeente heeft ook nog een extra weg aangelegd in een naburige dorpskern in de buurt van een andere site van Clarebout. Buurtbewoners kunnen langs die nieuwe weg parkeren, zodat ze de tractoren van en naar Clarebout niet meer hinderen. Volgens de burgemeester kwam de oplossing er voor álle verkeer.

Een rapport van een externe welzijnsdienst spreekt van verregaande politieke inmenging in het dagelijkse bestuur van de organisatie. Het gaat om een oude politieke cultuur waarbij à la tête du client zaken gerealiseerd worden, zegt Vandewynckel daarover.

Pano gaat dan dieper in op het feit dat burgemeester Wieland De Meyer systematisch informatie over omgevingsvergunningen heeft doorgegeven aan zijn vader. De Meyer zegt dat zijn vader zijn klankbord was. De journalist wijst op de audit die dat schending van beroepsgeheim noemt en dus strafbaar, wat De Meyer bevestigt. Maar volgens hem heeft zijn vader nu geen invloed meer op het gemeentelijk beleid, omdat hij intussen 71 is en gestopt is bij de Gecoro.

De voice-over zegt dat het duidelijk wordt dat De Meyer niet graag vragen krijgt over zijn vader. In het volgende fragment stapt hij op uit het interview met de woorden: “Godverdomme toch, wat voor beeld maken jullie eigenlijk? Echt waar zeg. Nee, ’t is echt niet correct wat jullie aan het doen zijn...” De voice-over vult aan dat de burgemeester boos is en dat vader De Meyer in september wel nog aanwezig was in de Gecoro. Marc De Meyer heeft daarna aan de redactie van Pano bevestigd dat die informatie klopt. Hij is geen officieel lid meer van de Gecoro, wel nog waarnemend lid zonder stemrecht en was aanwezig als vertegenwoordiger van de partij Gemeentebelangen. Dat wil hij in de toekomst blijven doen.

Na het interview heeft Wieland De Meyer Pano nog een mail gestuurd met informatie, die je volgens de voice-over op vrtnws.be terugvindt.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER

Klager is burgemeester van Heuvelland Wieland De Meyer. Hij noemt het een tendentieuze reportage van Pano die hem in een negatief daglicht zet.

De redactie van Pano laat alleen negatieve getuigen aan het woord, zowel bij de landbouwers die klagen over Clarebout als bij mensen die getuigen over klager. Hij

verwijst daarvoor naar mailverkeer tussen journalist Wim Van den Eynde en advocaat Peter Dewitte, die in een werkgroep met de gemeente gezeten heeft om de situatie rond het bedrijf Clarebout te verbeteren en een felle criticus was. Van den Eynde wilde Dewitte daarover interviewen en vroeg hem via mail om in het interview op een “voldoende scherpe” manier te formuleren. Dat toont volgens klager dat de redactie negatieve getuigen zocht en geen nuance wilde, terwijl veel inwoners ook goede dingen te zeggen hebben. Dewitte wilde uiteindelijk geen interview geven.

In de reportage zitten meerdere anonieme getuigenissen ingelezen door andere stemmen, volgens klager door mensen die politiek betrokken zijn in Heuvelland waardoor ze niet neutraal kunnen meewerken aan de reportage. Bovendien kunnen zoveel anonieme getuigenissen niet geverifieerd worden en kan je zo zeggen wat je wil.

Bovendien zijn sommige getuigen niet goed geplaatst om te spreken, meent klager. Zo is Geert Vandewynckel volgens hem geen betrouwbare getuige. Hij was de bevoegde schepen, toen het bedrijf van Clarebout verschillende uitbreidingen kreeg. Intussen is hij uit de partij CD&V gezet wegens wanpraktijken, zoals gesjoemel met aanbestedingen en het kopen van een woning met voorkennis van zaken. Advocate Marleen Ryelandt wordt aan het woord gelaten over het protest van buurtbewoners jaren geleden, maar is al jaren niet meer betrokken. Ze heeft ook een verleden bij de partij Groen en kan bijgevolg niet objectief zijn in deze zaak.

In de reportage wordt gezegd dat er in de audit over klager sprake is van gesjoemel met aanbestedingen en bevoordeling van vrienden en kennissen. Volgens klager spreekt de audit over een fout met een aanbesteding, maar is dat nog geen gesjoemel.

Klager is van mening dat hij verschillende zaken weerlegd heeft in het interview, maar dat die weerleggingen niet of niet volledig weergegeven zijn in de reportage. Hij geeft als voorbeeld hoe de nieuwe weg naar Clarebout of de nieuwe parking er gekomen is. Zo was de schenking van Clarebout voor de aanleg van de parking een vergoeding voor de grond en kwam de parking er niet alleen voor werknemers van Clarebout, maar ook voor bezoekers van een jeugdverblijf in de buurt. Ook de gemeenschap wordt er dus beter van. Over de extra weg om verkeer uit de dorpskern te halen, heeft klager aangegeven dat er nu minder verkeer door het dorp rijdt, terwijl Pano toch het tegendeel blijft zeggen. Klager geeft aan dat er vooral zaken verbeterd zijn in de omgeving van Clarebout, sinds hij in 2013 schepen van Ruimtelijke Ordening werd en later burgemeester. Maar dat zit niet in de reportage.

Het rapport van de externe welzijnsdienst kwam er na het ontslag van de algemeen directeur van de gemeente en toont aan dat die man op vernietigende wijze tewerk ging tegenover het personeel. Het citaat over politieke inmenging was een nevenvaststelling in het rapport en is door Pano uit de context gehaald.

Over de rol van zijn vader wordt volgens klager ook veel geïnsinueerd. Zo heeft vader Marc De Meyer geen bouwaanvragen in Heuvelland meer gedaan voor Clarebout of andere bedrijven, sinds klager schepen werd in 2013. Dat zijn vader door Clarebout betaald zou zijn voor lobbywerk, vindt klager van de pot gerukt. Bovendien kwamen dossiers van Clarebout bijna nooit op tafel van de Gecoro. De laatste keer was in 2017 voor de aanleg van de nieuwe weg. Vader Marc De Meyer heeft de vergadering verlaten toen het dossier besproken werd. Dat blijkt uit het verslag, maar Pano vermeldt het niet. De audit bevestigt volgens klager ook dat alles in de Gecoro correct verlopen is.

Klager spreekt van een foute framing door Pano. Hij had de redactie gevraagd om de vragen voor het interview op voorhand door te sturen. Het merendeel ging over Clarebout, en één vraag over de audit. Klager vond dat journalisten Wim Van den Eynde en Mieke Fauconnier hem allerlei zaken voor de voeten wierpen die niet meer over Clarebout gingen. Volgens klager sprong Mieke Fauconnier op een bepaald moment recht, riep ze dat de Raad van State het ontslagdecreet vernietigd had en dat de gemeente de algemeen directeur onterecht ontslagen had. Klager meent dat de journalisten informatie gekregen hebben van de ontslagen directeur en dat ze hem willen “kapot framen”. Daarom stapte hij op.

Vooraf had klager al argwaan. Daarom vroeg hij journalist Wim Van den Eynde via Whatsapp-berichten of hij nadien het integrale interview kon krijgen. Van den Eynde zei dat het voor hem geen probleem was. Bij de start van het interview, toen de opname al liep, vroeg klager opnieuw of hij het interview kon krijgen. Toen bleek het antwoord neen. Klager durfde niet op te stappen, omdat dat tegen hem gebruikt zou kunnen worden. Uiteindelijk stapte hij dus toch op.

De voice-over zegt in de reportage dat klager niet graag vragen krijgt over zijn vader en dat de burgemeester boos is, bij de beelden waar hij opstapt. Volgens klager is dat bij elkaar geknipt en geplakt en is het deontologisch niet correct. Klager vraagt om hem het hele interview te geven, zodat hij dat kan aantonen.

Na het opstappen besluit de reportage dat vader Marc De Meyer in september nog een vergadering van de Gecoro bijgewoond heeft en er dus niet mee gestopt is, wat vader De Meyer aan Pano bevestigt. Klager zegt dat zijn vader er in september alleen bij was tijdens een studiebezoek en een bedankingsetentje, en dat het geen inhoudelijke zitting was.

Klager heeft na het afgebroken interview bij Pano met Het Laatste Nieuws gesproken, waarna een artikel online en in de krant werd gepubliceerd met als titel “De oppositie én de VRT probeerden mij persoonlijk kapot te maken”. In het artikel zegt klager dat hij moest “vaststellen hoe de oppositie en de VRT (deze keer met een Pano-reportage), toch opnieuw proberen me persoonlijk kapot te maken door op de man te spelen in plaats van op de inhoud”. Volgens klager heeft VRT NWS daarop de journalist en redactie van HLN bedreigd met juridische procedures, tot die het artikel offline haalde om geen gedoe meer te hebben met VRT.

Klager heeft al langer een conflict met VRT NWS, met name met journalist Evelien Vanwalleghem die op de regionale redactie in West-Vlaanderen werkt. Zij heeft een lang artikel over de audit geschreven met de zaken die klager aangewreven werden. Ze hebben daarover lang gebeld, maar in het artikel stond alleen een korte reactie van hem en niet zijn reactie op de verschillende vaststellingen in de audit. Hij meent dat ze daarna naar Pano overstapte om hem ook in die reportage “kapot te maken”.

VRT NWS PANO

VRT NWS heeft twee jaar gewerkt aan de Pano-reportage over de West-Vlaamse aardappelindustrie. De journalisten hebben veel tijd doorgebracht in de regio en met meer dan 50 boeren en tientallen andere betrokkenen gesproken, zowel voor- als tegenstanders. VRT NWS spreekt tegen dat de getuigen alleen maar negatieve zaken mochten vertellen. Zo is journalist Wim Van den Eynde uren gaan wandelen met Peter

Dewitte, die uitvoerig sprak, soms positief, soms negatief. Daarna mailde Van den Eynde om af te spreken voor een interview met de vraag om het in de opname helder en “voldoende scherp” te formuleren. Dat is hoe tv werkt: mensen moeten hun boodschap bondig en helder formuleren in de beperkte tijd van zo’n reportage.

Geert Vandewynckel wordt door klager beschuldigd van gesjoemel, maar er zijn geen onderzoeken waaruit dat zou blijken en hij is nooit veroordeeld. Met zijn politieke ervaring was Vandewynckel een relevante stem om aan het woord te laten. Ook advocaat Marleen Ryelandt spreekt vanuit haar ervaring, aangezien ze buurtbewoners bijgestaan heeft bij het protest in het verleden. Mensen als Vandewynckel en Ryelandt wilden daarover spreken, terwijl de redactie vaststelde dat er bij veel anderen angst was om te spreken. Achteraf stelde de redactie ook vast dat klager zelf mensen contacteerde die met Pano in gesprek waren.

Door de angst om te spreken bij getuigen, besliste de redactie om reacties te laten naspelen door acteurs. Dat is een gebruikelijke techniek. De techniek doet niets af aan de vele verzamelde getuigenissen in Heuvelland. Die zijn echt.

In de reportage wordt gesproken van gesjoemel met aanbestedingen en bevoordeling van vrienden en kennissen. De term gesjoemel is geen juridische term, maar het is een algemene omschrijving voor geknoei dat de audit heeft vastgesteld. Dat gesjoemel blijkt overigens ook uit de adviezen van de procureur des Konings, de procureur-generaal van het Hof van Beroep in Gent en de provinciegouverneur.

De forensische audit naar het bestuur in Heuvelland is een grondige doorlichting door een officiële instantie, vergelijkbaar met een gerechtelijke tegensprekelijke procedure. Daarin is ook klager gehoord en zijn standpunt zit vervat in de audit. VRT NWS hoeft bijgevolg geen wederhoor op de bemerkingen uit de audit te vragen.

De lokale overheid in Heuvelland toont volgens Pano opvallend veel goodwill voor Clarebout Potatoes, bijvoorbeeld bij de aanleg van de parking op gemeenschapsgrond of de toegangsweg waarvoor de gemeente grond ter beschikking heeft gesteld. Dat is journalistiek relevant. Veel inwoners spreken overigens tegen dat er minder verkeer is, iets wat de redactie ter plaatse zelf ook kon vaststellen.

Het rapport van de externe welzijnsdienst ging niet alleen over het functioneren van de algemeen directeur die ontslagen werd, maar ook over de heersende politieke cultuur, en het was daarover heel duidelijk in volgend citaat: *"Velen verwijzen naar een cultuur van constante en verregaande politieke inmenging in het dagelijks bestuur van de organisatie. Dit wordt mogelijk gemaakt en in stand gehouden doordat de politieke, privé- en professionele sfeer sterk door elkaar lopen. In de sfeer van rolverwarring is het al jaren de gewoonte dat leden van het college van burgemeester en schepenen sturend optreden in de uitvoering van dossiers, waarbij niet altijd duidelijk is of de interventies openbare of persoonlijke belangen dienen."*

VRT NWS spreekt klager tegen dat in 2017 het laatste dossier van Clarebout op tafel kwam bij de Gecoro waar vader De Meyer ook actief was, want in 2024 kwam er een nieuw dossier op tafel, namelijk van het klooster. Clarebout wilde dat kopen om er extra kantoren en parking te maken. Tijdens een van die vergaderingen nam Marc De Meyer het woord om namens Jan Clarebout een stand van zaken te geven. In een reactie zegt

klager dat zijn vader ook toen bij de bespreking van het dossier de vergadering verlaten heeft.

Voorts vindt VRT NWS dat de reportage terecht vragen stelt bij de verschillende petjes van vader Marc De Meyer. Hij is vader en klankbord van de burgemeester van Heuvelland, en tegelijk ook adviseur van Jan Clarebout en tot voor kort ondervoorzitter van de Gecoro, nu nog waarnemend lid. In de reportage wordt nergens gezegd dat Marc De Meyer nog aanvragen gedaan heeft voor Clarebout, maar op het moment van uitzending werd hij nog altijd betaald door Clarebout. En als adviseur was hij bij minstens twee projecten van het bedrijf betrokken, waaronder de aankoop van het klooster. Klager zegt ook dat de audit aantoont dat alles in de Gecoro correct verlopen is, maar VRT NWS benadrukt dat de audit wel serieuze bemerkingen heeft over klager, zoals het doorspelen van vertrouwelijke informatie aan zijn vader die baat had bij die info als adviseur en als ondervoorzitter van de Gecoro. Pano mag zich vragen stellen bij die gang van zaken in Heuvelland. Klager is overigens de enige burgemeester die na de verkiezingen nog altijd niet benoemd is en het gerechtelijk onderzoek loopt nog. Ook dat zijn indicaties dat er vragen gesteld kunnen worden bij het bestuur in Heuvelland.

Klager beschuldigt de redactie van Pano van framing, maar volgens VRT NWS blijkt uit alles dat hij vooral problemen heeft met journalisten die kritische vragen stellen over een audit die aantoont dat de regels niet gevolgd worden.

VRT NWS wijst erop dat journalist Wim Van den Eynde nooit beloofd heeft dat klager het interview achteraf zou krijgen. Van den Eynde heeft gezegd dat het voor hem geen probleem was, maar dat hij nog met zijn eindredacteur zou overleggen. Dat is geen formele toezegging. Bij de start van het interview werd duidelijk gemaakt dat de redactie het ruwe interview niet zou geven, iets wat ze principieel nooit doen bij politici. Terwijl de opname al liep, is dan uitdrukkelijk toestemming gevraagd aan klager, waarop hij zei dat het oké was om het interview toch te doen. De redactie heeft hem de optie gegeven om zelf een geluidsopname te maken met zijn gsm, maar klager gaf aan dat dat niet hoefde.

VRT NWS heeft tijdens de hoorzitting, in het bijzijn van klager, het transcript van het interview wel in vertrouwelijkheid aan de rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek gegeven, zodat die een oordeel kan vormen over het verloop van het interview en hoe het in Pano getoond wordt.

Klager nam van bij het begin van het interview een vijandige houding aan, meent VRT NWS. Hij haalde meteen fors uit naar journalist Evelien Vanwalleghem en zei onder meer dat ze collega-journalisten gemanipuleerd had. Tijdens het interview nam de boosheid alleen maar toe, zeker toen het over de rol van zijn vader binnen de Gecoro ging. Klager zei dat zijn vader ernstig ziek was en zich daarom teruggetrokken had uit de Gecoro. Daarna zei hij boos: "Godverdomme toch, wat voor beeld maken jullie eigenlijk? Echt waar zeg." Het interview ging nog even voort, maar bij elke kritische vraag werd klager nog bozer, tot hij opstapte en zei: "Nee, 't is echt niet correct wat jullie aan het doen zijn..." VRT NWS vond het journalistiek relevant daarmee te illustreren dat de burgemeester zijn woede niet kan beheersen als er kritische vragen gesteld worden.

Volgens VRT NWS is klager vijf minuten later teruggekeerd naar de journalisten van Pano en heeft hij nog forse bedreigingen geuit tegen hen. Hij zei dat hij hen kapot zou maken, noemde hen smeerlappen en ging neus aan neus staan met een van de journalisten.

De redactie heeft nadien nog contact gehad met klager, waarin hij bleef herhalen dat hij niet wilde dat Pano de ziekte van zijn vader zou vermelden. Nochtans heeft de redactie ook met Marc De Meyer daarover gesproken. Hij zei dat het geen medisch geheim was, dat hij nog altijd “clever in ’t kopke” was en dat hij nog niet dacht aan stoppen met de Gecoro. Toch is klager blijven herhalen dat die informatie niet vermeld mocht worden. De redactie is daaraan tegemoetgekomen en heeft het er uitgehaald.

VRT NWS benadrukt dat niemand Het Laatste Nieuws onder druk gezet heeft om het artikel offline te halen. De hoofdredactie van VRT NWS zag dat er in het artikel van HLN beschuldigingen stonden aan het adres van VRT NWS en Pano, in de titel en in het artikel zelf, namelijk dat ze klager probeerden “persoonlijk kapot te maken”. VRT NWS had geen kans op wederhoor gekregen op die beschuldigingen en heeft daarom de journalist van HLN gecontacteerd. Het artikel werd aangepast, waarop VRT NWS aan HLN heeft laten weten dat er nog manifeste fouten in stonden. DPG Media heeft dan op eigen initiatief het artikel volledig offline gehaald en dat ook zo laten weten aan VRT NWS.

Journalist Evelien Vanwalleghem meent ten slotte dat ze al anderhalf jaar door het slijk gehaald wordt door klager, omdat hij geen kritische vragen of publicaties verdraagt. Hij heeft verschillende keren zelf de telefoon opgehangen, toen ze hem belde. Hij heeft ook gedreigd met zelfdoding, als ze bepaalde informatie zou publiceren. Ze meent dat haar journalistieke integriteit en geloofwaardigheid onderuitgehaald wordt.

BESLISSING

De redactie heeft de vrijheid om de invalshoek van een reportage te bepalen, zoals kritiek op het beleid. Uit het onderzoek van Pano en de gesprekken met 50 boeren en tientallen andere betrokkenen bleek dat er vanuit het maatschappelijke belang vragen gesteld konden worden bij Clarebout Potatoes en de banden met de lokale politiek. Meerdere kritische stemmen in de reportage worden anoniem weergegeven, wat journalistiek geoorloofd is om een bron te beschermen. Als techniek kan de redactie zoals in dit geval geanonimiseerde citaten laten inspreken door acteurs, zolang dat duidelijk is voor het publiek. De reportage geeft duidelijk aan dat het om een “reconstructie” gaat. Ook de keuze wie de redactie aan het woord laat, zoals een politicus of een advocaat die in het verleden in de zaak betrokken waren, behoort tot de vrijheid van de redactie. De Raad stelt op al die punten geen beroepsethische fouten vast.

Daarnaast stelt de Raad geen inbreuk vast op het principe van waarheidsgetrouwe berichtgeving, zoals bepaald in artikel 1 van de Code van de Raad. Er zijn geen feitelijke onjuistheden vastgesteld wanneer het gaat over onder meer de extra parking en extra toegangsweg op gemeentegrond. Ook het samenvatten van de forensische audit als gesjoemel met aanbestedingen en bevoordeling van vrienden en kennissen, is niet fout. Pano laat klager uitgebreid aan het woord, en daarnaast ook stemmen die een ander licht op de feiten werpen, en maakt in die zin aannemelijk dat het daarmee een waarheidsgetrouw beeld schetst van de situatie.

Het volledige interview met klager duurde een uur, waaruit verschillende fragmenten in de reportage van Pano zitten. Volgens klager zijn die citaten niet correct geknipt en geplakt. De Raad stelt vast dat klager meer en meer geagiteerd reageert wanneer het over de audit en de rol van zijn vader gaat waardoor hij uiteindelijk opstapt. Artikel 3 van

de Code bepaalt dat de journalist de geest van het gesprek respecteert bij het verwerken van een interview. De Raad stelt hier geen inbreuken vast.

De redactie beslist autonoom welk beleid ze voert rond het delen van ruwe interviews. De journalisten hebben bij de start van het interview duidelijk aangegeven dat ze het integrale gesprek niet aan klager zouden geven. Klager heeft daar op dat moment mee ingestemd. Er zijn dan ook geen afspraken over voorinzage geschonden. De journalisten hebben klager er bovendien op gewezen dat hij het interview zelf kon opnemen met zijn gsm, maar dat wilde hij niet.

Ten slotte beschuldigt klager VRT NWS dat die Het Laatste Nieuws en DPG Media bedreigd zou hebben om een artikel offline te halen, maar dat maakt hij niet aannemelijk.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 4 juni 2026